σοφοί τινες ἄνδρες ἔγραψαν περὶ αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ γοῦν, ἐπειδὴ εἰς ὄνομα τῆς σῆς ἐνδοξότητος ἐσύνθεσα τοῦτο τὸ νέον ποίημα, διὰ τοῦτο θέλει εἶστεν ὁ ἔπαινος περισσότερος τῆς αὐθεντίας σου παρ' οὐ ὁ ἐδικός μου· διότι βλέπομεν ὅτι καὶ οἱ ῥάπται αὐτοὶ μὲν ῥάπτουσι τὰ φορέματα, ἀλλὰ ὅποιος τὰ φορεῖ, ἐκεῖνος χαίρεται· ὁμοίως καὶ οἱ κτίσται κτίζουσι μὲν αὐτοὶ τὰ ὁσπίτια, ἀλλὰ ὅποιος κάθεται μέσα, ἐκεῖνος ἔχει τὴν χαράν· διὰ τοῦτο, ἐὰν καὶ ἐγὼ τὸ ἐσύνθεσα, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ πόθος τῆς αὐθεντίας σου μὲ ἀνάγκασε νὰ τὸ γράψω, πρεπόντως θέλεις ἔχῃ ἡ αὐθεντία σου περισσότερον τὸν ἔπαινον. Καὶ μὴ νομίσῃς ἡ σὴ ἐνδοξότης ὅτι γράφω ἐδικά μου λόγια, ἀλλὰ ὅσα ἔγραψεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων μορίων, καὶ ὁ ποιητὴς Ὀππιανὸς, καὶ ὁ σοφὸς Αἰλιανὸς, καὶ ὁ σοφώτατος Φιλῆς πρὸς τὸν βασιλέαν Μιχαῆλον, τοσαῦτα θέλω γράψῃ καὶ ἐγώ· καὶ θέλω ἔχῃ συμπάθιον, ἂν καὶ εἶναι τινὰ λόγια παράδοξα, ὅτι δὲν τὰ γράφω ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα εἶπον ἐκεῖνοι. Ἐπειδὴ καὶ μάλιστα θέλει δοθῇ τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς πολὺν κόσμον εἰς ὄνομα τῆς αὐθεντίας σου, ἄπρεπον ἔναι νὰ γράφω λόγους ὁποῦ δὲν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τῶν παλαιῶν σοφῶν τὰ βιβλία, ὅτι θέλει εἶσται μάλιστα κατηγορία μου καὶ οὐχὶ ἔπαινος. Ἡ δὲ σὴ ἐνδοξότης, εὐγενέστατε αὐθέντα, δέξου τὸ δῶρον τοῦτο ὡς μέγα καὶ πολύ· καὶ μὴν ἰδῇς εἰς τὸ μῆκος πῶς εἶναι ὀλίγον, ἀλλὰ θεώρησον εἰς τὸν κόπον τῆς τέχνης· ἐπειδὴ δὲν ἔναι χάρισμα φθαρτὸν νὰ τὸ φάγῃ ἄνθρωπος νὰ ἀπολεσθῇ, ἢ νὰ τὸ φορέσῃ νὰ φθαρῇ εἰς ὀλίγας ἡμέρας· ἀλλ' εἶναι δῶρον τὸ ὁποῖον θέλει στέκεσθαι εἰς χρόνους πολλοὺς πρὸς ἐνθύμησιν τῆς ἐμῆς ταπεινότητος, πρὸς τιμὴν δὲ καὶ ἔπαινον αἰώνιον τῆς σῆς ἐνδοξότητος. Ἔρρωσο.

Bibliothèque de l'Imprimerie synodale de Moscou : n° 117. 8°.
Biblioth. du Musée britannique : 3365. aa (Incomplet du *Physiologus*).

333

ΤΥΠΙΚΟΝ
ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχον πάσαν τὴν διάταξιν τῆς εκκλήσιαστικῆς ἀκολουθίας τοῦ χρόνου ὅλου. Τυποθὲν παρὰ Ἰωάννῃ Πέτρῳ τῷ Πινέλλῳ ἀναλώμασι τοῖς